

BOG

FORDI AT (/BOEGER/FORDI)

Af Mette Søb (/forfattere/mette-so) (2015)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A51722094&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/fordi) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?>

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?>

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/fordi&title=Fordi at](http://litteratursiden.dk/boeger/fordi&title=Fordi%20at)

[url=http://litteratursiden.dk/boeger/fordi&status=Fordi](http://litteratursiden.dk/boeger/fordi&status=Fordi%20at+http://litteratursiden.dk/boeger/fordi)

[at+http://litteratursiden.dk/boeger/fordi](http://litteratursiden.dk/boeger/fordi)

Kanel er skovhugger og foretrækker træernes selskab fremfor mennesker. Da hun kommer til Vendsyssel for at fælde farlige træer efter en storm, møder hun nye omgivelser og mennesker, som trænger ind bag hendes hårde facade.

TAGS: [FØLELSER \(/TAXONOMY/TERM/3597\)](#)

[KVINDER \(/TAXONOMY/TERM/1\)](#)

[SKOVARBEJDERE \(/TAXONOMY/TERM/12310\)](#)

ANMELDELSE

29 maj.15

(/users/maria-guldager-rasmussen)

Af Maria Guldager Rasmussen (/users/maria-guldager-rasmussen)

Skribent

Særdeles vellykket roman om den kvindelige skovhugger Kanel, der har taget en tjans i Vendsyssel, hvilket giver udfordringer på flere fronter. Her er både humor, alvor og magisk realisme.

Den unge kvinde Kanel Andreasen er skovhugger. Eller som hun på et tidspunkt forklarer: "Teknisk set hedder det skov- og naturtekniker nu." Nevermind, skovhuggerbegrebet er mere til at tage og føle på, og dét udtryk, kære læser – "at tage og føle på" – har en særdeles bogstavelig og afgørende betydning i denne både humoristiske, spændende og rørende roman.

Der sker nemlig det besynderlige, at da Kanel drager fra København til Vendsyssel for at tage sig af en masse stormfældede træer der, begynder hun at få nogle syner. Det foregår i praksis sådan: En berøring (det kan fx være et håndtryk, en hånd på en skulder, et lår-mod-lår-arrangement i en sofa) udløser prompte en eksplosion af grusomme indtryk hos Kanel. Hun oplever noget meget voldsomt og til tider traumatisk, som vedkommende, hun er i fysisk kontakt med, har været ude for. Det er mildest talt chokerende for hende, og

kontakt med, har været ude for. Det er mindst lidt chokerende for hende, og som hun selv siger: "Det her er ethundrede procent ikke naturligt. Det her er ethundrede procent unaturligt. Det her er ethundrede procent værre end de værste mareridt."

Kanels syner hører litterært betragtet nok hjemme under et begreb som magisk realisme, og Mette Sø forvalter magien fortræffeligt. Foruden Kanels møde med det overnaturlige bæres beretningen også af, at hun vist nærmest er stukket af fra København, hvor hun og kæresten William har haft visse kurrer på deres indbyrdes kærligheds tråde. Hun tiltrækkes ret hurtigt af sin Vendsyssel'ske chef Sørensen, men hvad vil der mon ske, hvis hun indleder et fysisk forhold til ham – og er hun egentlig helt færdig med idioten William hjemme i København?

Ydermere er også tale om et mindre kulturelt sammenstød, når Kanel forgæves forsøger at afkode den lokale dialekt vendelbomål. Sætninger som "A hár sáá' fõrrety' wtuksi gång, at det træ'j sku fælles. Sitj no dææ'r. Hækki, been. Áltj er øøe'låå." giver ingen mening for hende, så hun må have hjælp af kollegaen Larsen, hos hvis elskelige og omsorgsfulde forældre hun har fået lov at bo.

Der er med andre ord både noget at more sig over, noget at gyse over og noget at bevæges over, når Mette Sø med sit vanlige sproglige overskud skriver om det ualmindelige i det almindelige. Synerne får både Kanel og læseren en forklaring på – dén kan man så tro på eller la' vær, men jeg tror på alt. Så engageret blev jeg i Kanel, der på den mest cool facon forstår at navigere i en mandsdomineret branche, at jeg til slut blev lidt ærgerlig over bogens slutning. Men det er ikke en kritik af forfatteren – bare et tegn på, at jeg undervejs havde fået andre planer med Kanel. Og dét er et godt tegn, for når man som læser (ind)drages af de figurer, man læser om, er det for mig at se et af beviserne på, at romanen er vedkommende og vellykket.

Originally published by Maria Guldager Rasmussen, Litteratursiden.

BOGDETALJER

Andre bøger af Mette Sø

